

Ročník 1974

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 27

Vydána dne 27. prosince 1974

Cena

OBSAH:

137. Vyhláška federálního ministerstva dopravy o vnitrozemské plavbě
O z n á m e n í o vydání obecných právních předpisů

137

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 23. prosince 1974

o vnitrozemské plavbě

Federální ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 24 zákona č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění zákona č. 126/1974 Sb.:

§ 1

(k § 2 zákona)

{¹} Při výkonu státního odborného dozoru Státní plavební správa v Praze na území České socialistické republiky a Státní plavební správa v Bratislavě na území Slovenské socialistické republiky [dále jen „plavební správa“] dohlíží na

- a) stav sledované vodní cesty, označení plavební dráhy, přívozů, vedení (potrubí) a plavebních překážek,
- b) provoz přístavů, pořádek a čistotu v nich,
- c) dodržování předpisů týkajících se plavby, zejména plavidel plavebního provozu,
- d) provozní způsobilost plavidel k plavbě z hlediska plavební bezpečnosti [dále jen „provozní způsobilost“] včetně dodržování nejvyššího

počtu cestujících (osob) u osobních lodí a u malých plavidel (§ 35 odst. 1) a přívozů též na jejich technickou způsobilost,

- e) vybavení plavidel dostatečnou posádkou a předepsanými lodními listinami,
- f) zdravotní a odbornou způsobilost pracovníků na plavidle a v přístavu k výkonu prací, kterými byli pověřeni, a na jejich obeznámení s předpisy pro výkon služby a s předpisy o bezpečnosti při práci.

{²} Z ostatních úkolů přísluší plavební správě na úseku péče o plavební bezpečnost

- a) pečovat o plavební bezpečnost na vodních cestách a v přístavech a činit opatření k zajištění plynulého a bezpečného plavebního provozu,
- b) činit opatření k dočasnému přerušování nebo omezení plavebního provozu,
- c) dbát o včasné ukrytí plavidel v ochranných přístavech při velkých vodách, chodu ledu, živelních pohromách apod.,

- d) zajistit poskytnutí pomoci plavidlům, která jsou v nebezpečí,
- e) provádět odborné šetření příčin plavebních nehod a činit při nich nutná opatření;

na úseku péče o vodní cesty

- f) zjišťovat plavební hloubky, zjišťovat překážky v plavební dráze a zajišťovat jejich odstranění, sledovat vodní poměry a zajišťovat zlepšování plavebních poměrů,
- g) hájit zájmy plavby při vodohospodářských a jiných řízeních, požadovat od správce vodních toků řádné udržování hydrotechnických staveb a zařízení, jakož i plavebních zařízení na těchto stavbách (zpevňování břehových svahů, údržba přístavnicí zdí, vyvazovacích zařízení, sedel pro vzpěry a přístavní můstky, trvalých přístavacích zařízení, schodů apod.),
- h) dávat podněty a vyjadřovat se k projektům a úpravám vodních staveb z hlediska potřeb plavby,
- ch) určovat ve spolupráci se správcem vodního toku přístaviště, vývaziště, kotviště, obratiště, jakož i přístavací místa plavidel;

na úseku péče o plavidla

- i) rozhodovat o provozní způsobilosti plavidel a u malých plavidel a přívozů i o jejich technické způsobilosti,
- j) stanovit minimální počty a složení lodních posádek,
- k) určovat nejvyšší přípustný počet cestujících na plavidlech,
- l) provádět cejchování plavidel,
- m) vydávat a případně odnímat příslušné lodní listiny a vést evidenci plavidel;

na úseku péče o lodní posádky

- n) provádět zkoušky způsobilosti členů lodních posádek, jakož i zkoušky způsobilosti osob k vedení malých plavidel, vydávat a odnímat příslušné průkazy a vést jejich evidenci,
- o) spolupracovat při soustavném zvyšování odborné úrovně lodních posádek;

na úseku péče o přístavy

- p) spravovat přístavy určené pro veřejnou potřebu s výjimkou vodní části a nábrežních zdí přístavu,
- r) provádět prohlídky přístavů a činit opatření nutná k zajištění řádného a bezpečného provozu přístavů,
- s) spolupůsobit při projektování a výstavbě vodních částí přístavů,
- t) vyměřovat a vybírat náhradu za používání přístavů určených pro veřejnou potřebu.

{3} Československý lodní registr v Praze (dále jen „registr“)

- a) vypracovává návrh pravidel pro stavbu, rekonstrukci, popř. modernizaci lodí a jejich zařízení,
- b) prověřuje a schvaluje technickou dokumentaci pro stavbu, rekonstrukci, popř. modernizaci plavidel z hlediska pravidel uvedených pod písm. a) a povoluje v jednotlivých případech ze závažných důvodů odchylky a výjimky z ustanovení těchto pravidel,
- c) vykonává odborný technický dozor na stavbu, rekonstrukci, popř. modernizaci plavidel s výjimkou malých plavidel, na výrobu lodního materiálu a lodního zařízení a vydává průkazy osvědčující jejich technickou způsobilost,
- d) provádí technické prohlídky plavidel s výjimkou malých plavidel a přívozů,
- e) vykonává dozor na technická zařízení na plavidlech.

Vodní cesty a přístavy

§ 2

(k § 3 zákona)

{1} Splavnost se sleduje a udržuje u těchto vodních cest:

- a) v úseku Dunaje od ústí Moravy k ústí Iplu; je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 5000 tun,
- b) v úseku Labe od Hradce Králové do Hřenska (státní hranice); je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 1500 tun,
- c) v úseku Vltavy od Slap do Mělníka; je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 1500 tun.

Pro tyto sledované vodní cesty platí § 4 až 7 v plném rozsahu.

{2} Splavnost se sleduje u těchto vodních cest, částečně již splavněných, popř. určených ke splavnění:

- a) v úseku Vltavy od Českých Budějovic do Slap; je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 300 tun,
- b) v úseku Váhu od Žiliny k ústí do Dunaje; je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 1500 tun,
- c) v průplavním spojení Dunaj — Odra — Labe (popř. jeho ucelených etapách) pro plavidla o nosnosti do 1500 tun.

Pro tyto sledované vodní cesty platí v plném rozsahu ustanovení § 4 až 7 týkající se trvalých objektů, které je křižují; ostatní ustanovení těchto paragrafů se na ně vztahují přiměřeně s přihlédnutím k uvažované době realizace.

{3} Pro vodní toky Váhu od Krpeňan do Žiliny, Nitry od Nitry až po ústí do Váhu, Tisy, Berounky, Ohře, Bodrogu a Hornádu, které nejsou

dosud splavněny, platí ustanovení § 4 až 7 přiměřeně.

(4) Plavba na vodních cestách je možná celoročně v době denní i noční, pokud z důvodu bezpečnosti nebo jiných závažných důvodů není omezena, zastavena nebo zakázána.

(5) Způsob a dobu proplavování plavidel plavebními komorami stanoví plavební správa v dohodě se správcem vodního toku. Nárok na proplavování mají všechna plavidla. Přednost při proplavování mají lodi pravidelné osobní dopravy. Malá plavidla jsou proplavována zpravidla ve stanovených hodinách nebo současně s velkými plavidly.

§ 3

(k § 3 zákona)

(1) Přístavy určenými pro veřejnou potřebu jsou:

1. Přístav Praha - Smíchov

Přístav tvoří nádrž na levém břehu Vltavy v říčním km 187,6—189,3 s územním obvodem.

2. Přístav Praha - Holešovice

Přístav tvoří nádrž na levém břehu Vltavy v říčním km 196,5—199,2 s územním obvodem.

3. Přístav Praha - Líbeň

Přístav tvoří nádrže na pravém břehu Vltavy v říčním km 197,1—198,3 s územním obvodem.

4. Přístav Kolín

Přístav tvoří levý břeh Labe v říčním km 83,3—85,6 s územním obvodem.

5. Přístav Mělník

Přístav tvoří pravý břeh Labe v říčním km 0,7—3,0, přístavní nádrže a územní obvod.

6. Přístav Lovosice

Přístav tvoří levý břeh Labe a plavebního kanálu v říčním km 47,0—50,6 s územním obvodem.

7. Přístav Ústí nad Labem

Přístav tvoří

a) překladiště ve Vaňově na levém břehu Labe v říčním km 67,5—68,7 s územním obvodem;

b) přístav Ústí n. Labem—Krásné Březno na levém břehu Labe v říčním km 71,8—75,3 s přístavními nádržemi a s územním obvodem.

8. Přístav Děčín

Přístav tvoří

a) přístav Děčín-Rozbělesy na levém břehu Labe v říčním km 92,0—94,2 s přístavní nádrží a územním obvodem;

b) přístav Děčín-Loubí na obou březích Labe v říčním km 95,0—98,2 s územním obvodem.

9. Přístav Bratislava

Přístav tvoří přístavní nádrže a oba břehy Dunaje v říčním km 1871,5—1860,0 s územním obvodem.

10. Přístav Komárno

Přístav tvoří přístavní nádrže a levý břeh Dunaje v říčním km 1770,0—1764,0 a oba břehy Váhu od železničního mostu k ústí Váhu do Dunaje s územním obvodem.

11. Přístav Štúrovo

Přístav tvoří levý břeh Dunaje v říčním km 1718,7—1718,4 s územním obvodem.

(2) Územní obvody těchto přístavů stanoví federální ministerstvo dopravy v dohodě s krajským národním výborem (Národním výborem hlavního města Prahy, Národním výborem hlavního města SSR Bratislavy). Plány územních obvodů jsou uloženy u plavební správy. V územním obvodu smějí být zřizovány pouze objekty sloužící vodní dopravě; k zřízení těchto objektů, k jejich zrušení nebo rekonstrukci je třeba souhlasu plavební správy.

(3) Za přístavy určené pro veřejnou potřebu se též považují přístávací místa ležící mimo území přístavů podle odstavce 1, zřízená a udržovaná plavební správou, pokud je plavidlům dovoleno na nich přistávat a používat jich k překládkám nebo k obchodním účelům.

§ 4

(k § 5 zákona)

(1) Na sledovaných vodních cestách nesmějí být zřizována a provozována zařízení, která by mohla způsobit ohrožení zdraví nebo života osob provozujících plavbu a nadměrně ztížit, popř. znemožnit plavbu (lano přes vodní cestu, hrázky nebo jiné překážky v plavební dráze). Veškeré plavební překážky, jako staveníště a pracoviště, je povinen ten, kdo je zřídil, označit plavebními znaky a světly a tyto udržovat.

(2) Činnost na sledovaných vodních cestách, která by mohla ovlivnit plynulost plavby a způsobit dočasné nebo trvalé omezení plavebního provozu nebo přerušování plavební dráhy, musí být předem povolena plavební správou (pořádání závodů nebo slavností na vodě, provádění cvičení, plavba zvláštním zařízením, práce na vodní cestě, výstavba mostů a jiných staveb ve vodní cestě apod.). Těžbu šterkopísku ve sledované vodní cestě povoluje v dohodě s plavební správou správce vodního toku.

§ 5

(k § 6 zákona)

(1) Na sledované vodní cestě určené pro lodi o nosnosti do 5000 tun smějí být stavěny mosty o nejmenší podjezdové výšce 10 m nad nejvyšší plavební hladinou; u obloukových mostů musí být nejmenší podjezdová výška dodržena v šířce 80 m. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 100 m široká.

{2} Na sledované vodní cestě určené pro lodí o nosnosti do 1500 tun smějí být stavěny mosty o nejmenší podjezdové výšce 6,5 m nad nejvyšší plavební hladinou; u obloukových mostů musí být podjezdová výška dodržena v šířce 30 m. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 50 m široká.

{3} Na sledované vodní cestě určené pro lodí o nosnosti do 300 tun smějí být stavěny mosty o nejmenší podjezdové výšce 6,5 m nad nejvyšší plavební hladinou. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 36 m široká.

{4} Pokud není možno dodržet nejmenší podjezdovou výšku mostu, musí být zřízen most se zvedací konstrukcí. Výjimky povoluje, jsou-li k tomu závažné důvody, plavební správa.

{5} Nejvyšší plavební hladinu na vodní cestě stanoví plavební správa.

{6} Šířky plavební dráhy pod mosty uvedené v odstavcích 1 až 3 platí pro přímé úseky vodní cesty. V obloucích a blízkosti přístavu, popřípadě vjezdu do přístavu musí být šířka mostního plavebního otvoru zvětšena podle výsledku projednání s plavební správou.

{7} Pontonové mosty přes sledované vodní cesty je možno zřizovat pouze ve výjimečných případech a se souhlasem plavební správy a správce vodního toku. Podmínky pro provoz pontonových mostů určuje plavební správa v dohodě se správcem vodního toku. Před velkou vodou a na zimu musí být pontonové mosty vhodně zajištěny, popř. z vodní cesty odstraněny.

{8} Plavební mostní otvory označuje správce vodního toku.

§ 6

(k § 6 zákona)

{1} Na sledovaných vodních cestách určených pro plavidla o nosnosti do 5000 tun smějí být zřízeny lanové dráhy a potrubí nejméně 12 m, sdělovací vedení 15,5 m a elektrická vedení do napětí 110 kV 19 m nad nejvyšší plavební hladinou.

{2} Na sledovaných vodních cestách určených pro plavidla o nosnosti do 300 tun a na přehradních nádržích smějí být zřízeny lanové dráhy a sdělovací vedení a potrubí nejméně 10 m nad nejvyšší plavební hladinou, elektrická vedení do napětí 110 kV 12 m nad nejvyšší plavební hladinou.

{3} Elektrická vedení o napětí vyšším než 110 kV smějí být zřízena ve výšce stanovené v odstavcích 1 a 2 zvýšené o 1 cm na každý 1 kV, který přesahuje 110 kV.

{4} Na ostatních vodních cestách smějí být zřízeny lanové dráhy, potrubí a vedení nejméně 6 m nad nejvyšší plavební hladinou.

{5} Elektrická vzdušná vedení vn a vvn nesmějí být při křížování vodních cest vedena přes plavební komory nebo v bezprostřední jejich blízkosti.

{6} Do dna sledované vodní cesty mohou být vložena kabelová vedení v rýze chráněné záhozem, a to slaboproudé kabely v záhozu o výšce nejméně 120 cm, silnoproudé kabely nejméně 200 cm; zához musí být proveden v síle 50 cm z kamene. Potrubí může být vloženo do dna sledované vodní cesty v rýze tak hluboké, aby zához měl výšku nejméně 120 cm; polovina záhozu musí být provedena z těžkého kamene. V místech, kde jsou prováděny bagrovací práce, musí být hloubka rýhy přiměřeně zvětšena.

{7} Umístění potrubí a kabelového vedení označuje správce potrubí a vedení.

§ 7

(k § 7 zákona)

{1} Horní vodič přívozu na sledované vodní cestě musí být nejméně 12 m, na ostatních vodních cestách nejméně 5 m nad nejvyšší plavební hladinou.

{2} Spodní vodič přívozu na sledované vodní cestě musí být označen. Při provozu přívozu nesmí být stoupáním nebo klesáním spodního vodiče ohrožena plavba.

{3} Umístění přívozu označuje správce přívozu.

Plavidla

§ 8

(k § 9 zákona)

{1} Nové typy plavidel vyráběných v tuzemsku pro tuzemskou potřebu podléhají schválení federálního ministerstva dopravy. Před vypracováním technické dokumentace pro nový typ plavidla předloží výrobce nebo odběratel federálnímu ministerstvu dopravy generální plán a základní technický popis plavidla k posouzení vhodnosti typu. Bude-li typ uznán za vhodný, předloží výrobce nebo odběratel registru ke schválení technickou dokumentací v rozsahu stanoveném pravidly pro stavbu lodí. U plovoucích strojů s těžebním zařízením je třeba technickou dokumentací pro těžební zařízení předložit Českému, popř. Slovenskému báňskému úřadu k závaznému vyjádření.

{2} Stavba plavidla se provádí pod odborným technickým dozorem registru, jehož rozsah vyplývá z pravidel pro stavbu lodí. Výrobce plavidla je povinen registru včas oznámit, kdy stavba bude zahájena.

{3} Po dokončení stavby příslušná plavební správa na žádost výrobce a za účasti zástupců registru, výrobce a u těžebních zařízení též Českého, popř. Slovenského báňského úřadu provede řízení za účelem ověření technické a provozní způsobilosti plavidla spojené se zkušební plavbou. Podle výsledku ověření vydá registr průkaz osvědčující technickou způsobilost plavidla a plavební správa lodní osvědčení. U těžebních zařízení

je třeba, aby před vydáním lodního osvědčení Český, popř. Slovenský báňský úřad povolil typ takového zařízení k používání.

[4] Schválení typu provede na písemnou žádost výrobce federální ministerstvo dopravy po ověřovacím provozu plavidla (prototypu) a po celkovém vyhodnocení typu, které se uskuteční za účasti zástupců registru, příslušné plavební správy, výrobce, popř. odběratele. Shledá-li, že plavidlo je způsobilé k hromadné výrobě, vydá průkaz způsobilosti typu. Hromadně vyráběna smějí být pouze plavidla, pro jejichž typ byl vydán průkaz způsobilosti typu; výrobce vydá pro každé plavidlo typové osvědčení. Hromadnou výrobou se rozumí výroba více než 5 plavidel stejného provedení.

[5] Plavidlo postavené v zahraničí pod dozorem zahraniční klasifikační organizace smí být dovezeno pro tuzemskou potřebu jen tehdy, jestliže před rozhodnutím o dovozu federální ministerstvo dopravy na žádost provozovatele uznalo vhodnost typu plavidla a provozovatel projednal s registrem podmínky technické a s plavební správou provozní způsobilosti plavidla.

§ 9

(k § 9 zákona)

[1] Plavidlo musí odpovídat svými rozměry vodní cestě.

[2] Plovoucím strojem jsou všechny druhy plovoucích bagrů, jeřábů, zdvihaadel, elevátorů, transportérů, čerpadel, beranidel a jiných zařízení určených výhradně k mechanické práci na vodě.

[3] Plovoucím zařízením jsou všechny druhy plováren, doků, hangárů, přístavních můstků, restaurací, hotelů, ubytoven, mlýnů, dílen, pontonů apod., které podle účelu jejich použití mají určité stanoviště na vodě.

§ 10

(k § 10 zákona)

[1] Ověřování technické a provozní způsobilosti plavidla postaveného v opakované výrobě se provádí způsobem uvedeným v § 8 odst. 3.

[2] Nebyla-li loď podléhající cejchovní povinnosti dosud ocejchována, provede se při ověřování způsobilosti i její cejchování.

[3] U plovoucích zařízení a opakovaně vyráběných plovoucích strojů a lodí bez vlastního pohonu se může od zkušební plavby upustit.

[4] U plovoucích zařízení se zvláštním povolením určí, kde smí být zařízení umístěno, a stanoví se jeho výstroj. Plovoucí zařízení musí být vyvázano, popř. zakotveno tak, aby mohlo sledovat kolísání vodních stavů, aby neohrožovalo jiné zařízení a samo bylo uchráněno před poškozením, nasednutím nebo odplavením z dosavadního stanoviště.

§ 11

(k § 10 zákona)

[1] Technické prohlídky plavidel se provádějí za účelem přezkoušení jejich technické a provozní způsobilosti.

[2] Prohlídky ke zjištění technické způsobilosti plavidla, včetně prohlídky na souši, provádí registr:

- a) u osobních a nákladních lodí, u remorkérů, u přivozních a jiných plavidel určených pro hromadnou dopravu více než 12 osob, u tankových lodí, nákladních člunů bez posádky používaných na regulované trati a na uzavřených vodních plochách včetně šterkovišť a u ledoborců — každý čtvrtý rok,
- b) u nákladních člunů s posádkou, plovoucích strojů a plovoucích zařízení do stáří 20 let — každý šestý rok, u starších plavidel — každý čtvrtý rok,
- c) u nákladních tlačných člunů bez posádky používaných na kanalizované trati — každý druhý rok.

[3] Technická prohlídka se dále provede po každé havárii, která naruší způsobilost plavidla k plavbě, po každé velké opravě nebo změně strojního zařízení, konstrukce tělesa nebo důležitých částí plavidla nebo po každé jiné změně, která ovlivňuje stabilitu plavidla. Technická prohlídka se rovněž provede, má-li být plavidlo používáno k jinému než dosavadnímu účelu a vznikne-li pochybnost o technické způsobilosti plavidla.

[4] Přezkoušení provozní způsobilosti plavidla se současnou kontrolou plnění odpovědnosti provozovatele za řádný stav plavidla provádí příslušná plavební správa průběžně podle potřeby, nejmeně však ve dvouleté lhůtě.

[5] Provozovatel plavidla oznamuje ve stanovených lhůtách registru připravenost plavidla k technické prohlídce.

[6] Registr a plavební správy vzájemně spolupracují, aby přezkoušení technické a provozní způsobilosti plavidel se provádělo pokud možno současně.

[7] Provozovatel plavidla je povinen předvést plavidlo k technické prohlídce vyčištěné a s potřebnou výstrojí, umožnit přezkušujícím orgánům přístup do všech jeho prostorů a poskytnout pracovníky a věcné prostředky.

§ 12

(k § 11 zákona)

[1] Největší přípustný ponor musí být vyznačen zřetelně a trvanlivě na obou bocích plavidla v souladu s řádem pro cejchování lodí vnitrozemské plavby.

[2] U osobních lodí musí být stanoven největší přípustný počet cestujících, u přivěsných (záchranných) člunů a loděk půjčoven největší počet osob, které smějí být na plavidle, a to se zřetelem ke stabilitě a prostorovým poměrům, u lodí s vlastním pohonem také s přihlédnutím k výkonu stroje. Nejvyšší přípustný počet cestujících (osob) stanoví plavební správa; musí být vyznačen na viditelném místě na plavidle. Nejvyšší přípustný počet cestujících (osob) nesmí být překročen; použije-li se prostoru na plavidle určeného pro cestující k uložení nákladu, zmenšuje se nejvýše přípustný počet cestujících za každou polovinu čtverečního metru použitého prostoru nebo za každých 65 kg nákladu o jednu osobu.

Cejchování

§ 13

(k § 11 zákona)

[1] Cejchování podléhají lodě používané v zahraniční plavbě a z plavidel vnitrostátní plavby ta, jejichž výtlačk přesahuje 100 m³.

[2] Cejchování provádí na žádost výrobce, popř. provozovatele plavidla příslušná plavební správa v souladu s cejchovním řádem.

[3] Pro každou loď podléhající cejchování ve smyslu odstavce 1 vydá plavební správa cejchovní průkaz, který musí být vždy na lodi.

[4] Cejchovní značky, ponorové stupnice, popř. nákladové značky udržuje provozovatel a za plavby vůdce plavidla.

§ 14

(k § 12 zákona)

[1] Evidence plavidel spočívá v zápisu plavidla do knihy evidence vnitrozemských plavidel a v přidělení poznávacích znaků.

[2] Podrobnosti o poznávacích znacích plavidel upravuje Řád plavební bezpečnosti na vnitrozemských vodních cestách (dále jen „Řád plavební bezpečnosti“).¹⁾

[3] Místem evidence plavidel se stálým stanovištěm v České socialistické republice je Praha a plavidel se stálým stanovištěm ve Slovenské socialistické republice Bratislava.

§ 15

(k § 13 zákona)

Lodi a plovoucí stroje musí mít vedle lodního osvědčení listiny předepsané Řádem plavební bezpečnosti.

§ 16

(k § 13 zákona)

[1] Provozovatel plavidla je povinen zajistit řádné vedení seznamu posádky, lodního deníku a deníku lodní radiostanice.

[2] Do seznamu posádky se zapisují členové posádky, jejich rodinní příslušníci, jakož i všechny jiné osoby naloděné na plavidle. Za řádné vedení seznamu posádky odpovídá vůdce plavidla. Každý samostatný ucelený zápis v seznamu posádky musí být označen datem zápisu a podpisem vůdce plavidla.

[3] Do lodního deníku se zapisují denně všechny závažné události a důležité údaje týkající se plavby plavidla, služby na plavidle, lodní posádky, jakož i záznamy o povětrnostních poměrech a vodních stavech za plavby. Za řádné vedení lodního deníku odpovídá vůdce plavidla.

[4] Do deníku lodní radiostanice se zapisují denně záznamy o všech vysílaných i přijatých oznámeních, důležité události ze služby, jakož i příslušné místní a časové údaje. Podrobnosti týkající se vedení deníku lodní radiostanice stanoví orgán vydávající povolení ke zřízení a provozování lodní radiostanice. Za řádné vedení deníku odpovídá radiooperátor pověřený obsluhou lodní radiostanice, který musí zápisy do deníku denně podpisovat.

[5] Povinnost vést seznam posádky, lodní deník a deník lodní radiostanice začíná dnem, kdy plavidlo nebo lodní radiostanice byla uvedena do provozu, a končí dnem, kdy plavidlo nebo lodní radiostanice byla trvale vyřazena z provozu.

[6] Provozovatel plavidla je povinen uschovat seznam posádky, lodní deník a deník lodní radiostanice po dobu 3 let ode dne posledního zápisu.

§ 17

(k § 13 zákona)

[1] Jakékoliv změny v obsahu lodní listiny (přepsání, škrtnání, doplňky apod.) musí být provedeny tak, aby původní znění zůstalo čitelné. Orgán, který provedl změnu, musí záznam podepsat a opatřit razítkem a datem.

[2] Provozovatel plavidla je povinen oznámit ztrátu lodní listiny neprodleně orgánu, který listinu vydal, a požádat o vydání druhopisu. Příslušný orgán vydá druhopis listiny, na kterém poznamená, že originál byl ztracen a je neplatný.

[3] Ustanovení odstavce 2 platí obdobně v případech, že lodní listina se stala z jakéhokoliv důvodu nečitelnou nebo nepoužitelnou. V takovém případě musí být listina vrácena příslušnému orgánu, který ji znehodnotil.

[4] Vzory lodních listin stanoví plavební správa.

§ 18

(k § 14 zákona)

Plavidla určená a používaná plavební správou, československá plavidla na mezinárodních tocích, jakož i československá plavidla plující za

¹⁾ Vyhláška č. 155/1973 Sb., kterou se vydává Řád plavební bezpečnosti na vnitrozemských vodních cestách.

hranice musí nést československou státní vlajku; plavidla vztyčují československou státní vlajku na zádl. Na místě určeném pro československou státní vlajku nesmí být vztyčena jiná vlajka nebo znak. Při používání vlajek na plavidle je nutno dbát toho, aby jiné vlajky nebyly větších rozměrů, než je československá státní vlajka, která je s ními současně vztyčena.

§ 19

(k § 15 zákona)

(1) Plavební správa při stanovení nejmenšího počtu členů posádky a jejího složení bere zřetel na zvláštní vlastnosti plavidla, jeho rozměry, stupeň mechanizace hnacího zařízení a výstroje, jakož i na jiné okolnosti jako např. zvláštní určení plavidla, způsob remorkáže, charakter vodní cesty atd.

(2) Provozovatelé plavidla jsou povinni při vzniku mimořádných okolností (velká voda, chod ledu apod.) posílit posádku bez zvláštní výzvy plavební správy na stav zajišťující plnou bezpečnost plavby a plavidla.

(3) Odborná způsobilost k vedení plavidel, řízení a obsluze hnacího a jiného zařízení se prokazuje zkouškou, po jejímž úspěšném složení vydá plavební správa průkaz způsobilosti. Ke zkoušce může být připuštěna jen osoba, která je spolehlivá, zdravotně způsobilá a má pro žádané oprávnění potřebné předpoklady.

(4) Naloděný člen posádky musí mít průkaz způsobilosti s sebou na plavidle a předložit jej na vyzvání orgánům plavební správy. Plavební správa je oprávněna kdykoliv přezkoušet způsobilost členů posádek československých plavidel; podle výsledků přezkoušení průkaz způsobilosti členu posádky ponechá a poznamená v něm výsledek přezkoušení nebo rozsah oprávnění omezí nebo průkaz způsobilosti odejme. Plavební správa také odejme průkaz způsobilosti, vykazuje-li člen posádky při výkonu oprávnění takové nedostatky, které by mohly ohrozit bezpečnost plavby.

(5) Průkazy způsobilosti vydané cizím státním příslušníkům orgány jejich státu se uznávají na základě vzájemnosti.

Provoz

(k § 16 zákona)

§ 20

Cizozemská plavidla mohou být používána k plavbě v tuzemsku, mohou-li prokázat svou způsobilost k plavbě průkazy vydanými orgány cizího státu. Plavební správa může se souhlasem federálního ministerstva dopravy povolit úlevy pro určitý druh mezinárodního styku, zejména pro styk pohraniční, sportovní a turistické, pro připouštění cizozemských plavidel určitého druhu a určitého státu.

Plavební nehody

(k § 18 zákona)

§ 21

(1) Vůdce plavidla (provozovatel plavidla) je povinen bez odkladu a nejrychlejším způsobem ohlásit plavební nehodu plavební správě; na vodních nádržích ohlásí plavební nehodu nejbližšímu útvaru Veřejné bezpečnosti, který o tom neprodleně uvědomí plavební správu.

(2) Plavební nehodu, ke které došlo v cizině a při níž byla způsobena škoda větší než Kčs 10 000.—, těžký, smrtelný nebo hromadný úraz, je povinen ohlásit plavební správě provozovatel plavidla.

(3) Plavební nehodu, které se zúčastnila plavidla ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů, ohlásí plavební správě velitelství útvaru ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů, a to jen tehdy, došlo-li k poškození plavebních zařízení nebo k vytvoření překážky ve vodní cestě nebo k jiné skutečnosti, jež by mohla mít vliv na bezpečnost plavby.

§ 22

(1) O plavební nehodě, při níž došlo k požáru (výbuchu), musí být uvědoměna místně příslušná okresní inspekce požární ochrany a útvar Veřejné bezpečnosti.

(2) O plavební nehodě, při níž došlo k poškození vodní cesty (nasednutí plavidla na mělčinu, náraz na zařízení plavebních komor apod.), musí být uvědoměn též správce vodního toku.

§ 23

(1) Odborné šetření příčin plavebních nehod přísluší plavební správě. Při šetření je třeba v nejkratší době objasnit okolnosti, za kterých došlo k plavební nehodě, určit příčiny a následky plavební nehody a stanovit, zda a která ustanovení pravidel plavebního provozu byla porušena; při posuzování nehod, ke kterým došlo v průběhu jachetního závodu povoleného plavební správou při střetu soutěžících plavidel, se přihlíží k pravidlům stanoveným pro tento závod. Při šetření je třeba dbát, aby nedošlo k neodůvodněnému zdržení plavidel nebo členů lodních posádek. V případě potřeby si může plavební správa vyžádat odborný posudek registru o technickém stavu plavidla.

(2) Šetření se mohou zúčastnit zástupci organizací, jejichž zájmy jsou nehodou dotčeny. Jejich účast nesmí vést ke zdržení šetření.

(3) Při šetření na hraniční čáře nebo v bezprostřední její blízkosti je třeba dodržovat ustanovení mezinárodních dohod.²⁾

(4) Jakmile se při šetření zjistí podezření z trestného činu nebo přečinu, je plavební správa povinna přizvat útvar Veřejné bezpečnosti.

²⁾ Pravidla o vyšetřování nehod na Dunaji (XXI. zasedání Dunajské komise).

[⁵] Plavební správa šetření neprovádí, jestliže nedošlo k porušení pravidel plavebního provozu a jestliže následky nehody nepřesahují rámec lodí.

[⁶] Došlo-li k plavební nehodě v souvislosti s činností podléhající dozoru orgánů státní báňské správy, provádí plavební správa šetření v součinnosti s příslušným obvodním báňským úřadem.

§ 24

Vůdce plavidla (provozovatel plavidla) je povinen předložit plavební správě veškeré materiály a podklady potřebné pro objasnění hlášené nehody, např. podrobnou zprávu s uvedením okolností, příčin a následků nehody spolu s plánkem úseku vodní cesty, kde se stala nehoda, a s vyznačením různých postavení plavidla, popř. pravidel, výpis z lodního deníku týkající se nehody, seznam, popis a rozsah způsobených škod a podle možnosti fotografie.

§ 25

Odborné šetření příčin plavebních nehod, kterých se výlučně zúčastnila plavidla ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů, přísluší útvarům ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů. Při srážce těchto plavidel s jinými plavidly, při najetí těchto plavidel na jiná plavidla nebo opačně, při poškození vodní cesty, pobřežních nebo hydrotechnických staveb, plavebních znaků a světel plavidly ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů provádějí šetření plavební správa a vyšetřovací orgán útvaru ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů ve vzájemné spolupráci.

§ 26

Na závěr odborného šetření příčin plavebních nehod oznámí plavební správa jeho výsledek organizacím zúčastněným na nehodě. Současně učiní opatření vhodná k tomu, aby se předcházelo opakování plavebních nehod.

Společná havárie

(k § 22 zákona)

§ 27

[¹] Do společné havárie patří též škody, které jsou přímým následkem úkonu společné havárie; ve společné havárii se však nehradí škody, které jsou v okamžiku úkonu společné havárie nevyhnutelné nebo které by, i kdyby takového úkonu nebylo, nevyhnutelně nastaly před ukončením podniknutí, ledaže příčinou nevyhnutelnosti škody bylo nebezpečí hrozící celému podniknutí.

[²] Společnou havárii jsou zejména:

- a) škody vzniklé svržením nákladu nebo lodního příslušenství, odříznutím kotev, řetězů a lan a škody způsobené plavidlu nebo nákladu v souvislosti s tím,
- b) škody způsobené plavidlu nebo nákladu zá-
měrným najetím plavidla na mělčinu proto, aby se plavidlo nepotopilo, nebo záměrným

potopením proto, aby byl uhašen požár, jakož i výdaje a škody vzniklé odtahováním nebo zdviháním plavidla,

- c) poškození strojů a kotlů vzniklé úsilím o uvolnění uvázlého plavidla,
- d) mimořádné výdaje spojené s překladem nákladu z plavidla na odlehčovací plavidlo, s ná-
jmem odlehčovacího plavidla a s opětovným překladem do plavidla, jakož i škody, které přitom nastaly na plavidle nebo nákladu,
- e) výdaje spojené se zdviháním plavidla s ná-
kladem, potopilo-li se plavidlo nehodou, jakož i škody způsobené za účelem vyzdvižení zá-
měrně potopeného plavidla nebo nákladu,
- f) výdaje spojené se získáním pomoci jiných pla-
videl, jakož i škody způsobené plavidlu nebo nákladu takovou pomocí,
- g) výdaje spojené s veplutím do přístavu útočiště k záchraně před zámrazou nebo při povodňo-
vém stavu vody, včetně výdajů za hlídání na-
loženého plavidla i jeho vyplutí.

§ 28

[¹] Učiní-li se místo výdajů, které by náležely do společné havárie, nějaké jiné mimořádné vý-
daje, uhradí se ve společné havárii až do výše částky výdajů, které by náležely do společné ha-
várie.

[²] Za společnou havárii se nepokládají škody a výdaje způsobené:

- a) zdržením za cesty nebo po jejím skončení (zejména ztráta času u plavidla a ztráta nebo zhoršení možnosti odbytu u nákladu),
- b) přerušením cesty mimo případ záchrany před zámrazou nebo při povodňovém stavu vody,
- c) přetěžováním strojů nebo kotlů plovoucího plavidla.

§ 29

Pokud se dále nestanoví jinak, jsou podkla-
dem pro výpočet náhrad i příspěvků ve společné havárii hodnoty platné v době a v místě skončení podniknutí.

§ 30

[¹] Je-li plavidlo ztraceno, hradí se cena pla-
vidla v nepoškozeném stavu po odečtení výloh za opravu škod, které nenáležejí do společné havárie, popřípadě též po odečtení výtěžku prodeje zbytků plavidla. Cenu plavidla i výši výloh za opravu od-
hadnou znalci.

[²] Je-li plavidlo poškozeno, hradí se výlohy za opravu. Škodu vyšetří a odhadnou znalci.

[³] Nahrazují-li se při opravě staré věci no-
vými, sníží se úhrada o srážky odpovídající roz-
dílu mezi cenou nových a cenou starých věcí (tzv. srážky „nové za staré“). Srážky činí u plavidel, motorů, strojů a kotlů od druhého do pátého roku

provozního stáří jednu pětinu, od šestého do desátého roku provozního stáří jednu čtvrtinu a od jedenáctého roku provozního stáří jednu třetinu; až do jednoho roku provozního stáří se nesráží nic. U kotevních řetězů činí srážka jednu šestinu, u vlečných lan jednu čtvrtinu, u kotev se nesráží nic. Z částky náhrady zbývající po provedení srážky „nové za staré“ se odečte ještě popřípadě zbytková hodnota starých věcí, které se nahrazují novými.

[4] Náhrada za poškození lodi nemůže být vyšší než částka, která by se měla hradit při ztrátě plavidla.

§ 31

[1] Je-li náklad ztracen, hradí se cena, jakou by měl v nepoškozeném stavu po odečtení částky odpovídající škodám, které nenáleží do společné havárie, jakož i po odečtení ušetřeného přepravného, cla a jiných výloh.

[2] Je-li náklad poškozen, hradí se rozdíl mezi cenou ve stavu nepoškozeném a cenou ve stavu poškozeném. Byl-li poškozený náklad prodán, hradí se rozdíl mezi čistou cenou v nepoškozeném stavu a čistým výtěžkem prodeje.

§ 32

[1] Ztráta přepravného se hradí částkou odpovídající hrubému přepravnému po odečtení částky, kterou by byl dopravce musel vynaložit na získání přepravného, kterou však v důsledku úkonu společné havárie nevynaložil, jakož i po odečtení čistého výtěžku z přepravy jiného nákladu místo nákladu, za nějž bylo přepravné ztraceno.

[2] Plavidlo, přepravné i náklad přispívají ke společné havárii podle své skutečné hodnoty. K hodnotě se připočtou náhrady přiznané plavidlu, přepravnému a nákladu ve společné havárii. Od hodnoty přepravného se odečtou výdaje na získání přepravného, které by byl dopravce uspořil, kdyby bylo došlo ke ztrátě plavidla v době úkonu společné havárie.

§ 33

[1] Ve společné havárii se nehradí ztráta ani poškození nákladu úmyslně nehlášeného nebo nesprávně hlášeného při podání k přepravě; byl-li však takový náklad zachráněn, přispívá ke společné havárii.

[2] Ztráta nebo poškození nákladu, jehož cena byla při podání k přepravě hlášena nižší částkou, se hradí podle ceny hlášené, avšak takový náklad přispívá hodnotou skutečnou.

[3] Zavazadla cestujících a osobní svršky přispívají ke společné havárii jen tehdy, byla-li na ně vydána přepravní listina nebo poskytne-li se za ně náhrada ve společné havárii.

§ 34

[1] Stanovení náhrad a rozvrh příspěvků se provede v sídle provozovatele plavidla.

[2] Provozovatel plavidla je povinen učinit bez odkladu opatření potřebná k vypracování dispaše.³⁾ Odkládá-li splnění této povinnosti, je kterýkoliv účastník oprávněn zařídit vyhotovení dispaše.

[3] Výlohy vyhotovení dispaše se vyúčtují ve společné havárii.

Malá plavidla

(k § 9 a 24 zákona)

§ 35

Pojem malého plavidla

[1] Za malé plavidlo se považuje plavidlo, jehož délka nepřesahuje 15 m a šířka 3 m, nebo plavidlo, jehož maximální výtlak nepřesahuje 15 tun. Z těchto plavidel se však nepokládají za malá plavidla převozní lodi a plavidla, která slouží k přepravě více než 12 osob, popř. k vlečení, tlačení nebo vedení v bočně svázané sestavě takových plavidel, která nejsou malými plavidly.

[2] Ustanovení § 8 až 13, 16 a § 27 až 34 vyhlášky se nevztahují na malá plavidla; ustanovení § 18, 19, 21 až 26 se na tato plavidla vztahují přiměřeně.

§ 36

Technická způsobilost malých plavidel a lodní osvědčení

[1] Malá plavidla nemusí odpovídat pravidlům pro stavbu lodí, musí však vyhovovat podmínkám technické způsobilosti stanoveným Řádem plavební bezpečnosti.

[2] Způsobilost k plavbě se prokazuje lodním osvědčením u plavidel, která podléhají evidenci vedené plavební správou podle § 12 zákona o vnitrozemské plavbě.

[3] Lodní osvědčení na písemnou žádost vydává a jeho platnost prodlužuje plavební správa příslušná podle vodní cesty, na níž se plavidla převážně používá. V lodním osvědčení se vyznačí doba jeho platnosti, která nesmí překročit 5 let. Lodní osvědčení platí pro vodní cesty v něm uvedené.

[4] Před vydáním lodního osvědčení plavební správa provede technickou prohlídku plavidla a podle potřeby zkušební plavbu, při níž ověří zejména stav tělesa plavidla, stav a přiměřenost pohonného motoru, nezávadnost plavidla z hlediska jeho vlivu na životní prostředí, funkci kormidelního zařízení a vybavení plavidla signalizačními a záchrannými prostředky.

³⁾ V Československu provádí dispaše Dispašní kancelář Československé obchodní komory v Praze.

(³) Provozovatel plavidla je povinen oznámit plavební správě, která vydala lodní osvědčení, každou důležitou opravu nebo změnu, která může ovlivnit stabilitu plavidla a narušit jeho způsobilost k plavbě. Plavební správa podle okolností případu nařídí provedení technické prohlídky, popř. zkušební plavby.

(⁶) Provozovatel plavidla je povinen přistavit k technické prohlídce plavidlo řádně vybavené na místo a v termínu, který určí plavební správa po projednání s ním. Provozovatel plavidla je povinen se této prohlídce zúčastnit.

(⁷) Zjistí-li plavební správa při technické prohlídce nebo zkušební plavbě závady, určí provozovateli plavidla k jejich odstranění přiměřenou lhůtu; nebudou-li závady ve stanovené lhůtě odstraněny, zamítne vydání lodního osvědčení nebo prodloužení jeho platnosti, popř. omezí jeho platnost nebo je provozovateli odejme.

(⁸) Plavební správa může též odejmout lodní osvědčení, jestliže při namátkové kontrole zjistí na plavidle závady, které ohrožují bezpečnost plavby, osob na plavidle nebo jiných uživatelů vodní cesty.

(⁹) Provozovatel plavidla je povinen odstranit z vodní cesty plavidlo, které trvale nevyhovuje podmínkám technické způsobilosti podle odstavce 1. To platí i pro plavidlo, které je zakotveno nebo vyvázáno u břehu. Jestliže provozovatel plavidla tuto povinnost nesplní ani po výzvě plavební správy, může plavební správa dát plavidlo odstranit na jeho náklad.

(¹⁰) Provozovatel plavidla je povinen odevzdat plavební správě do 15 dnů lodní osvědčení, které pozbylo platnosti; v téže lhůtě je třeba odevzdat lodní osvědčení, dojde-li k likvidaci plavidla.

§ 37

Způsobilost k vedení malých plavidel

(¹) Plavidlo s vlastním pohonem o výkonu motoru nad 4 kW (cca 5,4 k), plavidlo bez vlastního pohonu o celkové hmotnosti včetně povoleného zatížení nad 1000 kg a plavidlo bez vlastního pohonu s celkovou plochou plachet nad 10 m² smí být vedeno osobou starší 18 let, která má průkaz způsobilosti k vedení plavidla (dále jen „průkaz způsobilosti“).

(²) Plavidlo s vlastním pohonem o výkonu motoru do 4 kW (cca 5,4 k) smí být vedeno i osobou starší 15 let, která má průkaz způsobilosti.

(³) Plavidlo, které nevykazuje znaky uvedené v předchozích odstavcích, smí být vedeno osobou

starší 15 let, která je k tomu tělesně a duševně způsobilá a je obeznámena s technikou vedení takového plavidla a v rozsahu potřebném pro jeho vedení též s plavebními předpisy.

(⁴) Podmínka minimálního věku podle odstavce 3 se nevztahuje na mládež organizovanou v jednotlivých oddílech tělovýchovných organizací, pokud se plavba provádí pod dozorem kvalifikovaného instruktora.

(⁵) Průkaz způsobilosti vydává plavební správa po úspěšném složení zkoušky, k níž může být připuštěna jen osoba, která je k vedení plavidla tělesně a duševně způsobilá a dosáhla věku uvedeného v odstavci 1, popř. 2. Osobě mladší 18 let může být průkaz způsobilosti vydán jen s písemným souhlasem jejího zákonného zástupce.

(⁶) Žádost o provedení zkoušky a vydání průkazu způsobilosti se podává u plavební správy příslušné podle místa bydliště žadatele.

(⁷) Při zkoušce musí uchazeč prokázat potřebné znalosti plavebních předpisů, u plavidel s vlastním pohonem základní znalost pohonného motoru, jeho obsluhy a údržby a u plachetnic též znalost teorie plachtění. U obtížně ovladatelných plavidel může plavební správa požadovat i provedení zkušební plavby.

(⁸) Průkaz způsobilosti musí mít vůdce plavidla za plavby u sebe a předložit jej na vyzvání orgánům plavební správy, popř. příslušníkům Veřejné bezpečnosti.

§ 38

Přechodná ustanovení

Provozovatelé malých plavidel, pro která se podle této vyhlášky vyžaduje průkaz způsobilosti k jejich vedení, jsou povinni požádat u příslušné plavební správy o jeho vydání do 1. dubna 1975.

Závěrečná ustanovení

§ 39

(k § 23 zákona)

Ustanovení § 1 odst. 1 písm. d) až f), odst. 2 písm. e), i) až o), § 8 až 19, § 22 až 24, § 35 až 38 se nevztahují na plavidla ozbrojených sil a ozbrojených sborů.

§ 40

Zrušuje se vyhláška č. 27 1964 Sb., o vnitrozemské plavbě.

§ 41

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

První náměstek ministra:

Prof. Dr. Starý v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo dne 28. listopadu 1974 **metodický pokyn pro sestavování programů periodických revizí hospodaření.**

Metodický pokyn podává podrobnější návod na sestavování programů periodických revizí hospodaření. Vychází z § 5 vyhlášky č. 163/1971 Sb., který určuje jednotlivé oblasti hospodaření, na něž má být periodická revize zaměřena.

Metodický pokyn bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo **výnos** ze dne 9. října 1974 čj. II/3-7514/74-7201 **o mzdové preferenci pracovníků na stavbách v některých územních oblastech a na vybraných stavbách.**

Výnos se vztahuje na pracovníky v organizacích stavební výroby, ve kterých se na základě rozhodnutí příslušného ústředního orgánu uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 3. května 1973 č. 128.

Pro pracovníky, na něž se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. července 1971 čj. II/3-1232/71-7411/Vo o mzdové preferenci pracovníků na vybraných stavbách v některých oblastech.

Výnos nabývá účinnosti v organizacích, ve kterých se uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 3. května 1973 č. 128, dnem 1. listopadu 1974, v ostatních organizacích dnem zavedení této soustavy.

Výnos byl zaslán přímo zúčastněným federálním ústředním orgánům a ústředním orgánům republik, jakož i krajským národním výborům. Lze do něho nahlédnout v ministerstvech práce a sociálních věcí, u krajských národních výborů a zúčastněných ústředních orgánů.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 18. listopadu 1974 čj. II/5-7738/74-7308 **o změně a doplnění výnosu** ze dne 29. ledna 1971 čj. F II/3-2/71-7308/Vi, **kterým se vydává platový řád redaktorů-novinářů.**

Výnosem se doplňuje nomenklatura funkcí a základních platů redaktorů-novinářů (příloha č. 2) a rámcová pracovní a kvalifikační charakteristika k ní (příloha č. 3).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1974.

Výnos byl rozeslán přímo všem federálním ústředním orgánům a ústředním orgánům republik. Do výnosu lze nahlédnout u ministerstev práce a sociálních věcí a Československého svazu novinářů.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

podle § 53 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a federální ministerstvo financí podle § 391 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. v úplném znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. vydala **výnos č. 3** ze dne 29. října 1974 **o postupu při poskytování projektových podkladů pro nestandardní dodávky.**

Výnos upravuje poskytování projektových podkladů nestandardních stavebních prvků a konstrukcí a nestandardních strojů a zařízení a kovových konstrukcí, které podle § 27 vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, smluvně zajišťuje investor nebo zpracovatel projektové dokumentace u jednotlivých v úvahu přicházejících vyšších dodavatelů nebo dodavatelů. Zároveň výnos stanoví způsob fakturace poskytnutých projektových podkladů, úhrady a vypořádání fakturovaných částek.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975 a bude uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky CSR a SSR.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 4. listopadu 1974 **rozkaz č. 40 — Odměňování učitelů Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti — občanských pracovníků.**

Rozkaz nabyl účinnosti dnem 4. listopadu 1974. Lze do něho nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Federální ministerstvo vnitra

vydalo podle § 60 odst. 3 zákona č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, **nařízení ministra vnitra ČSSR č. 34** ze dne 4. listopadu 1974 **o zproštění povinnosti mlčenlivosti.** Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

Nařízení ministra vnitra ČSSR č. 34 upravuje podmínky zproštění povinnosti mlčenlivosti uložené § 60 odst. 1 a 2 zákona č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, příslušníkům Sboru národní bezpečnosti, členům Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti nebo jiným osobám, které plní úkoly Sboru národní bezpečnosti, popřípadě každému, kdo v mezích zákona o Sboru národní bezpečnosti poskytne pomoc.

Do nařízení je možno nahlédnout na okresních odděleních Veřejné bezpečnosti, krajských správách Sboru národní bezpečnosti, ministerstvu vnitra České socialistické republiky, ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky a federálním ministerstvu vnitra.

Ústřední ředitel Československého filmu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českým výborem odborového svazu umění, kultury a společenských organizací

1. **výnos č. 31** ze dne 20. srpna 1974, **kterým se mění výnos** ústředního ředitele Čs. filmu ze dne 1. října 1968 č. 13, **o úpravě platových a mzdových poměrů pracovníků správ kin,** ve znění výnosu ze dne 1. listopadu 1972 č. 30.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1974.

Do výnosu lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu a na odborech kultury okresních a krajských národních výborů v České socialistické republice;

2. **výnos č. 32** ze dne 20. srpna 1974 **o úpravě mzdových poměrů pracovníků kin.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1974.

Výnosem se zrušuje výnos ústředního ředitele Čs. filmu ze dne 20. prosince 1968 č. 17, o úpravě platových a mzdových poměrů pracovníků kin ve znění výnosu ze dne 8. října 1974 č. 28.

Do výnosu lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu a na odborech kultury okresních a krajských národních výborů v České socialistické republice;

3. **výnos č. 33** ze dne 1. října 1974 **o náhradách členům Filmového symfonického orchestru za používání vlastních hudebních nástrojů.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1974.

Do výnosu lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu a na ředitelství Filmového studia Barrandov.

Ústřední ředitel Československého rozhlasu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací

1. **výnos** ústředního ředitele Československého rozhlasu ze dne 1. dubna 1974, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 19. května 1967 **o úpravě platových poměrů některých uměleckých pracovníků Československého rozhlasu** ve znění výnosu ze dne 19. prosince 1968.

Výnosem se ruší příloha č. 3 (Zásady pro stanovení doplňkových odměn slovesným režiséřům Československého rozhlasu).

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1974 a byl uveřejněn v Ústředním věstníku Československého rozhlasu, částka 9/1974 pod poř. č. 14;

2. **výnos** ústředního ředitele Československého rozhlasu ze dne 1. dubna 1974, kterým se **mění a doplňuje výnos** ze dne 1. července 1968 **o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků Československého rozhlasu.**

Výnosem se upravuje příloha č. 1 a (katalog technickohospodářských funkcí), příloha č. 1 b (příloha ke katalogu funkcí TH aparátu Čs. rozhlasu), příloha č. 1 c (charakteristiky funkcí), příloha č. 2 a (platové stupnice pro technickohospodářské pracovníky Čs. rozhlasu) a příloha č. 2 b (přehled o použití platových stupnic pro jednotlivé technické a technicko-ekonomické činnosti v Čs. rozhlasu). Zrušuje se výnos ústředního ředitele Československého rozhlasu ze dne 15. 1. 1973.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1974 a byl uveřejněn v Ústředním věstníku Československého rozhlasu, částka 9/1974 pod poř. č. 16;

3. **výnos** ústředního ředitele Československého rozhlasu ze dne 1. dubna 1974 **o náhradách uměleckým pracovníkům za používání vlastního šatstva a hudebních nástrojů.**

Pro pracovníky Československého rozhlasu, na něž se tento výnos vztahuje, pozbývá platnosti výnos ministerstva školství a kultury ze dne 21. prosince 1965, čj. 75 368/56-D II/2, kterým se vydávají směrnice o náhradách uměleckým pracovníkům za používání šatstva, líčidel a hudebních nástrojů ve znění rozhodnutí ministerstva školství a kultury ze dne 31. srpna 1964, čj. 33 507/64-VE/2 a rozhodnutí ministerstva školství a kultury ze dne 28. dubna 1958, čj. 13 517/58-E I/2 (reg. v částce 31/1966 Sb.).

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1974 a byl uveřejněn v Ústředním věstníku Československého rozhlasu, částka 9/1974 pod poř. č. 18.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo podle § 39 odst. 2 zákona České národní rady č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky, pod čj. 122/24 790/1974 ze dne 4. 11. 1974 **výnos, jímž byla provedena úprava ustanovení § 22 odst. 4 směrnic o financování některých výdajů národních výborů a jimi spravovaných rozpočtových a příspěvkových organizací**, publikovaných ve Finančním zpravodaji č. 1 z roku 1974 a registrovaných v částce 42/1973 Sb. Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1974.

Nová úprava je dodatkem k úpravě směrnic registrované v částce 15/1974 Sb. a spočívá v tom, že výdaje na zákonné pojištění odpovědnosti za škody způsobené provozem motorových vozidel národních výborů a jimi spravovaných rozpočtových organizací uhrazuje ministerstvo financí ČSR.

Předpis je uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 9/1974 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu financí ČSR a na všech krajských a okresních národních výborech.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací

- **výnos** ze dne 30. září 1974 čj. 16 399/74-V/4 **o odměňování dělníků národního podniku Gramofonové závody, Loděnice u Berouna,**
- **výnos** ze dne 30. září 1974 čj. 16 400/74-V/4 **o odměňování technickohospodářských pracovníků národního podniku Gramofonové závody, Loděnice u Berouna.**

Výnos se vztahuje na dělníky, řidiče a závozníky silničních motorových vozidel, hlídače, vrátné a členy závodních stráží v národním podniku Gramofonové závody, Loděnice u Berouna, v němž se na základě rozhodnutí ministerstva uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 3. května 1973 č. 128.

Oba výnosy nabývají účinnosti dnem 1. listopadu 1974.

V národním podniku Gramofonové závody, Loděnice u Berouna pozbývají platnosti tyto předpisy:

- výnos ministerstva kultury a informací ze dne 30. dubna 1968 čj. 7777/68-V/2, o úpravě mzdových podmínek dělníků v podnicích (organizacích) v oboru působnosti ministerstva kultury a informací (reg. v částce 25/1968 Sb.) ve znění výnosu ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 31. prosince 1971 čj. 18 386/71-V/2 (reg. v částce 7/1972 Sb.),
- výnos ministerstva kultury a informací ze dne 28. dubna 1967 čj. 3670/67, o úpravě platových poměrů odborných, technických a administrativních pracovníků některých organizací v oboru působnosti ministerstva kultury a informací (reg. v částce 22/1967 Sb.) ve znění výnosu ze dne 28. listopadu 1968 čj. 16 139/68-V/2 (reg. v částce 45/1968 Sb.), výnosů ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 22. května 1969 čj. 7546/69-V/2 (reg. v částce 25/1969 Sb.), ze dne 29. září 1971, čj. 13 997/71-V/2 (reg. v částce 32/1971 Sb.) a ze dne 17. listopadu 1971 čj. 15 976/71-V/2 (reg. v částce 4/1972 Sb.),
- vyhláška č. 103/1968 Sb., o mzdových podmínkách členů závodních stráží, hlídačů, vrátných a pracovníků závodní požární ochrany, pokud se týká členů závodních stráží, hlídačů a vrátných,
- vyhláška č. 111/1968 Sb., o úpravě výše příplatku za práci v nočních směnách,
- vyhláška č. 200/1968 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích,
- výnos ministerstva dopravy ze dne 19. prosince 1968, o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, tramvají a trolejbusů, závozníků, průvodčích a výhybkářů městských dopravních podniků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy (Věstník č. 1 ministerstva dopravy, reg. v částce 1/1969 Sb.) s výjimkou přílohy č. 2,
- výnos ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky ze dne 19. února 1969, o odměňování řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů (reg. v částce 11/1969 Sb.).

Do uvedených výnosů lze nahlédnout na národním podniku Gramofonové závody, Loděnice u Berouna a na ministerstvu kultury České socialistické republiky.

Ministr vnitra České socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, s ministerstvem výstavby a techniky České socialistické republiky a s Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **Rozkaz ministra vnitra ČSR č. 21 z 1. 11. 1974 o odměňování některých kategorií občanských pracovníků**, kterým se mění a doplňuje Rozkaz ministra vnitra ČSR č. 1 z 9. 1. 1973, o odměňování některých kategorií občanských pracovníků v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra České socialistické republiky.

Rozkaz nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1974 a je možno do něj nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky a na krajských správách Sboru národní bezpečnosti v České socialistické republice.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 147 odst. 2 písm. d) a § 147 odst. 1 zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech, a k jeho provedení, v dohodě s Úřadem pro vynálezy a objevy a odbory dopravy krajských národních výborů a Národního výboru hl. m. Prahy a ve spolupráci s Českým výborem odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **směrnici čj. SD/31-954/73 ze dne 13. května 1974 o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech v oborech silniční a městské dopravy a silničního hospodářství v ČSR**.

Směrnice nabyla účinnosti dnem 1. června 1974 a byla rozesílána všem odborům dopravy krajských národních výborů a Národního výboru hl. m. Prahy, okresním národním výborům a městským národním výborům, řídicím organizacím dopravních oborů, jakož i všem těmto organizacím. Do směrnice lze nahlédnout ve všech těchto orgánech i organizacích, jakož i na Správě pro dopravu ministerstva vnitra ČSR.

Český úřad geodetický a kartografický

vydal v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95, zákoníku práce

1. výnos ze dne 1. srpna 1974 č. 4000/1974 o odměňování technickohospodářských pracovníků v hospodářských organizacích v působnosti Českého úřadu geodetického a kartografického.

Výnos se vztahuje na technickohospodářské pracovníky hospodářských organizací v působnosti Českého úřadu geodetického a kartografického, ve kterých se na základě rozhodnutí tohoto úřadu uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 3. května 1973 č. 128.

Výnos se nevztahuje

- na redaktory-novináře závodních časopisů
- na provozní pracovníky v ubytovacích a stravovacích zařízeních
- na pracovníky maloobchodních prodejen výroby (tzv. průmyslových prodejen)
- na učitele podnikových technických škol a podnikových institutů
- na pracovníky Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického v Praze.

Výnos nabývá účinnosti v jednotlivých organizacích dnem, který určí Český úřad geodetický a kartografický.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti

- výnos Ústřední správy geodézie a kartografie ze dne 18. listopadu 1967 č. 1000/1967-21-352, o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v organizacích v oboru působnosti Ústřední správy geodézie a kartografie (reg. v částce 5/1968 Sb.), včetně jeho doplňků
- ustanovení § 5 odst. 1 druhé věty vyhlášky č. 132/1967 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení mladistvých nastupujících po skončení povinné školní docházky přímo do pracovního poměru
- výnos Ústřední správy geodézie a kartografie ze dne 15. září 1964 č. 8102/1964-13-352 o úpravě platových poměrů pracovníků oborového racionalizačního střediska (nyní výpočtového střediska), ve znění výnosu Ústřední správy geodézie a kartografie ze dne 31. srpna 1967 č. 2777/1967-21-352, o úpravě katalogu pracovníků strojních početních stanic
- vyhláška č. 111/1968 Sb., o úpravě výše příplatku za práci v nočních směnách
- vyhláška č. 200/1968 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích
- opatření Českého úřadu geodetického a kartografického ze dne 15. dubna 1969 č. 1207/1969-2 k provedení výnosu ministerstva práce a sociálních věcí ČSSR ze dne 20. března 1969 o změně platových tarifů pro technické pracovníky strojních početních stanic
- výnos Českého úřadu geodetického a kartografického ze dne 31. října 1973 č. 6264/1973-3 o některých odchylkách v odměňování pracovníků střediska pro výstavbu metra národního podniku Geodézie Praha;

2. výnos ze dne 1. srpna 1974 č. 4050/1974 o odměňování dělníků v hospodářských organizacích v působnosti Českého úřadu geodetického a kartografického.

Výnos se vztahuje na dělníky, řidiče a závozníky silničních motorových vozidel, hlídače, vrátné a členy závodních stráží v hospodářských organizacích v působnosti Českého úřadu geodetického a kartografického, v kterých se na základě rozhodnutí tohoto úřadu uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 3. května 1973 č. 128.

Výnos se nevztahuje na provozní pracovníky v ubytovacích a stravovacích zařízeních a na pracovníky závodní požární ochrany.

Výnos nabývá v jednotlivých organizacích účinnosti dnem, který určí Český úřad geodetický a kartografický.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti

- výnos Ústřední správy geodézie a kartografie č. 1050/1967-21-352 ze dne 15. dubna 1967 o úpravě mzdových podmínek dělníků v organizacích v oboru působnosti Ústřední správy geodézie a kartografie
- vyhláška č. 103/1968 Sb., o mzdových podmínkách členů závodních stráží, hlídačů, vrátných a pracovníků závodní požární ochrany, pokud se týká členů závodních stráží, hlídačů a vrátných
- vyhláška č. 111/1968 Sb., o úpravě výše příplatku za práci v nočních směnách
- vyhláška č. 200/1958 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích
- výnos ministerstva dopravy ze dne 19. prosince 1968 o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, tramvaj a trolejbusů, závozníků, průvodčích a výhybkářů městských dopravních podniků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy [č. 1 Věstníku ministerstva dopravy, reg. v částce 1/1969 Sb.], s výjimkou jeho přílohy č. 2
- výnos ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 19. února 1969 o odměňování řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů [reg. v částce 11/1969 Sb.]
- výnos Ústřední správy geodézie a kartografie č. 911/1969-2 ze dne 24. března 1969 o odměňování řidičů a závozníků silničních motorových vozidel
ustanovení § 5 odst. 1 první věty vyhlášky č. 132/1967 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení mladistvých nastupujících po skončení povinné školní docházky přímo do pracovního poměru
- výnos Českého úřadu geodetického a kartografického ze dne 31. října 1973 č. 6264/1973-3 o některých odchylkách v odměňování pracovníků střediska pro výstavbu metra národního podniku Geodézie Praha.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos čj. PO-1237/18-1973 ze dne 16. dubna 1974 o platovém řádu pro příslušníky veřejných požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných požárních sborech.**

Výnos obsahuje podmínky pro přiznávání základní mzdy a pohyblivých složek mzdy. Dále obsahuje nomenklaturu funkcí a základních platů a základní pracovní a kvalifikační charakteristiky funkcí.

Dnem nabytí účinnosti tohoto výnosu pozbývá platnosti pro Slovenskou socialistickou republiku výnos ministerstva vnitra o platové úpravě příslušníků veřejných požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných požárních sborech, registrovaný v částce č. 72/1961 Sb.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky a na okresních a krajských národních výborech.